

ρίζει τὸν Κουμουνδοῦρόν της, καὶ ὁ Κουμουνδοῦρος τὴν Ἑλλάδα του, καὶ μὲ ὅσα καὶ ἂν λέγωσι, τὸ τέκνον εἶνε ἰδικόν του. Νὰ σὰς ζήσῃ, κύριε Κουμουνδοῦρε, τὸ τέκνον σας, καὶ ἂν πρόκειται νὰ εἶνε ὡσὰν τὰ ἄλλα, σὰς εὐχόμεθα νὰ γείνητε Κρόνος καὶ νὰ τὸ καταφάγητε.

Μὰς εἶχον τρομάξει μὲ τόσας ἀπειλάς καὶ τόσας κκαὰς προφητείας. Ὁ κ. Λομβάρδος ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον ἐκόπτετο γοερῶς ὡς Ἱερσεμὶς ἀπολέσας εἰς τὸ χερτοπκίγιον καὶ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ πεντάραν. Ὁ κ. Βουδούρης καὶ λοιποὶ ἀπὸ τὴν Χαλκίδα προεμάντευον τὸν κατακλυσμόν, τὸν ἀποκλεισμόν, τὴν βεῦσιν τοῦ ἀδελφικοῦ κίματος. Ἡ Ὁρα εἶχε καταντήσει κερκιάξ, πένθιμον νυκτολάλον πτηνόν. Ὁ βρατιλεὺς ἀντὶ ξύλων ἔκκιεν εἰς τὰς θερμάστρας τῶν ἀνακτόρων τηλεγραφήματα τόσα πολλὰ τῷ ἀπεστέλλοντο καθ' ἑκάστην. Ὡς καὶ ὁ κ. Βάλληνας ἀπὸ τὴν Κέκν, ὡς καὶ αὐτὸς ὠλοφύρετο καὶ ἠπέλει. Εἶχομεν ἐτοιμάσει πέντε μανδύλια διὰ τὰ δάκρυα, ἕτινα εἰς ἀνάγκης ὠφείλομεν νὰ χύσωμεν καὶ περιεμένομεν ἀγωνιῶντες τοὺς δικσπαθισμούς, οὐς μὰς εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ κ. Κκλιγιᾶς διὰ τοῦ προγράμματος του. Τίποτε δὲν συνέβη μὲλα ταῦτα οὐδὲ εἰς σκιμαλισμός, οὐδὲ ἐν ἀπλοῦν ῥάπισμα. Πλήρης τάξις καὶ ἡσυχία. Ὁ Κουμουνδοῦρος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ ἔθνος δικαστοῦς τεσσαράκοντα πέντε βουλευτάς καὶ τὸ ἔθνος τῷ ἔδωκεν ἀθορύβως τόσους οὐδὲ κἂν μισὸν δὲν τῷ ἐκράτησεν.

— Καλῶς μὰς ὠρισες λοιπόν, νέκ Βουλή μὲ τὸν νέον χρόνον. Καὶ τί σκέπτεσαι νὰ πράξης, νέκ Βουλή, καὶ τί σκέπτεσαι ὑπὲρ ἡμῶν; Κύτταξε, ἔχομεν τόσα χρέη, ἔχομεν τόσον στρατὸν ἄχρηστον, ἔχομεν τόσους ὑπαλλήλους περιτούς, ἔχομεν τόσους ἄλλους κλέπτας, ἔχομεν τὰ ταμεῖα κενά, ἔχομεν τοὺς δρόμους καταστραμμένους ἀπὸ τὰς πλημμύρας, ἔχομεν τὸ ναυτικόν μας ἐν παρκλυσίᾳ, ἔχομεν τὸ ἐμπόριόν μας νεκρωμένον ἀπὸ τοὺς δασμούς, ἔχομεν τὸν λαὸν πεινῶντα ἀπὸ τοὺς ὑπερόγκους φόρους, ἔχομεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπιδρομὴν ἀμαθείας, ἔχομεν εἰς τὰς ἐπισκοπὰς ἐπιδρομὴν ἀγυρτείας. Δὲν θὰ φροντίσης λοιπόν ὑπὲρ ἡμῶν, νέκ Βουλή;

— Τί ἔχω νὰ πράξω; Ἐχω ἐν πρώτοις νὰ λάβω τρικασίας χιλιάδας δρχμῶν. Ἐχω νὰ ἱκανοποιήσω πεντακοσίας χιλιάδας ἐκλογέων, οἱ ὅποιοι μὲ ἐψήφισαν μὲ αὐτὴν τὴν συνθήκην. Ἐχω νὰ φροντίσω περὶ τῆς πληρώσεως τῶν τριῶν κενῶν ἢ κενωθησομένων ὑπουργείων. Ἐχω νὰ ἐκλέξω τὸν Πρόεδρόν μου. Ἐχω νὰ κατατάξω τὰ μέλη μου εἰς τὰ διάφορα κόμματα καὶ νὰ καταναλώσω κατόπιν δύο δισεκατομμύρια κυβικά μέτρα λόγων εἰς συζητήσεις.

— Μόνον αὐτὰ ἔχεις νὰ πράξης, τίποτε ὑπὲρ τοῦ λαοῦ;

— Αἶ, φίλε μου πρέπει κκειεὶς νὰ μὴ ἀσεβῆ πρὸς τοὺς προγόνους του. Τί ἔπραξαν οἱ προηγούμενοι βουλαί; ὅ,τι ἔπραξαν αὐταί, μεῖνε βέβαιος, ὅτι θὰ πράξω καὶ ἐγώ. Ἐπειτα, τὸ εἶπες ὁ ἴδιος, πατήρ μου εἶνε ὁ Κουμουνδοῦρος καὶ ἐπομένως μὴ λησμονῆς τὴν ἐντολὴν «Γίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου» . . .

Τὸ ἀκούετε Πανέλληνες; Ἡ νέκ Βουλή, ὡς ὅλαι αἱ Βουλαί, ἀφοῦ μεριμνήσῃ διὰ τὰ συμφέροντά της, θὰ μεριμνήσῃ

διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κ. Κουμουνδοῦρου, ὥστε δὲν ἀλλάξμεν κηδεμόνα καὶ ἀπομένομεν πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὴν θέλησιν τοῦ κ. Κουμουνδοῦρου, οὐ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὸν αἰῶνα. . .

Ἄξι εἰς τὸν Αἰῶνα, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα καὶ εἰς τὸν Τηλέγραφον.

HIGREC

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Μία ἐρώτησις καὶ μία ἀπορία. Αἱ ἐκλογαὶ τοῦ κράτους διεξήχθησαν ἐν πλήρει τάξει καὶ ἡσυχίᾳ ὡς βεβαιοῦσιν αἱ σοβρότεροι ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ Παλιγγεσεσία καὶ ὁ Αἰὼν, τὸ δὲ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἀνέδειξεν ὁμολογουμένως πλειονοψηφίαν ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου. Πῶς λοιπόν, ὡς ἰσχυρίζονται αἱ αὐταὶ ἐφημερίδες, ὅτι τὸ φρόνημα τῶν ἐκλογέων τῶν ἐξ ἐν Ἀθήναις εἶναι τὸ φρόνημα ὅλης τῆς Ἑλλάδος;

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀπορίαν ταύτην εἶναι εὐκολοῦς. «Γέλα με νὰ σὲ γελῶ νὰ περνοῦμε τὸν καιρόν».

Εἰς τὴν προετοιμασθεῖσαν πρὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κουαδρίλλια τῶν ὀκτώ, οἱ ἐκλογεῖς Ἀττικῆς εἶπον: Μὰς συγχωρεῖτε, ἀλλὰ ἔχομεν καὶ ἡμεῖς δύο νέκ παιδιὰ, ὅπου ζητοῦν νὰ χορεύσουν καὶ αὐτὰ πρώτην φοράν, καὶ δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἀρνηθῶμεν εἰς αὐτὰ τὴν μικρὰν αὐτὴν χάριν. Περιμένετε διὰ τὸ κοτιλλίον. Λυπούμεθα διότι μεταξὺ τῶν δύο ἀνγκασθέντων νὰ καθίσωσι ἦτο καὶ ὁ κ. Φιλῆμων, ὅστις ἔπρεπε νὰ μείνῃ μέσα.

Ἄξι γέρω τῆς Ἀττικῆς, ὁ κ. Δ. Κκλιφρονᾶς ἐφέτος τοῦλάχιστον εἶνε ἡσυχος, τὸ φάντασμα τοῦ Νικολέτου Ἰακωβάτου δὲν θὰ τῷ δικφιλονεικήσῃ τὴν πρωτοκαθεδρίαν. Μόνος ἀπὸ τὴν ὁμοούσιον τριάδα ἐσώθη Γεώργιος ὁ Πατήρ ἢ Γεωργαντάρης.

Ἐφέτος θὰ ἔχομεν καὶ τὸ πανηγῦρι τοῦ Στεφανίδου. Λέγουν, ὅτι τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ θὰ γράφονται ἐπὶ κοκκίνου χαρτοῦ, διὰ νὰ μὴ κοκκινίξῃ ὁ χαρτῆς ὅταν θὰ γράφονται ἐπ' αὐτοῦ αἱ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Στεφανίδου.

Ἦρχισε τὸ θέατρον τὸ ὅποῖον ἐπιδιωρθώθη ἢ αἰθουσά του ἔγεινε κάπως ἀνθρωπινὴ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἀξίας παντὸς ἐπαίνου ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἱκανοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Ζέζου. Ἐλήφθη πρόνοις περὶ πάσης ἐλλείψεως, περὶ τῶν ἐξόδων ἐν περιπτώσει ἀπευκταίου, περὶ τοῦ φωτισμοῦ, περὶ τῆς καθαρότητος. Ὁ θίκσος εἶνε ἐν μέρει καλός. Ὅλα λοιπόν καλὰ τὸ μόνον κακόν, ὅπερ ὑπάρχει εἰς τὸ θέατρον, εἶνε ὁ ἐργολάβος Κωστόπουλος, αὐτὸς εἶνε ἢ μόνη μελανὴ κηλὶς ἢ ὁποῖα ὅμως τὰ σκεπάζει ὅλα. Δὲν ἦτο τρόπον ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ ἐφέτος θέατρον εἰς τοὺς Ἀθηναίους νὰ παρκατηθῇ τοῦ ἀπαρκατητοῦ Κωστόπουλου;

Δημοσιογραφικὴ τινες ἐπιθέσεις ἐγένοντο ἐσχάτως κατὰ τοῦ Κ. Πάνου Κολοκοτρώνη, ὡς διοικητοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Ἄσμοδαῖος θεωρεῖ καθήκον του (διότι ἔχει καὶ αὐτὸς τὰ σατανικὰ καθήκοντά του) νὰ εἴπῃ τὸν λόγον του, καθόσον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὸ θεωρεῖ σπουδαιότατον.

Τὸ μέχρι τοῦδε ἐντὸς δύο περίπου μηνῶν συντελεσθὲν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ ἔργον τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη εἶναι ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστον. Ἄγνοοῦμεν ἀκριβῶς τί ἦτο ἡ μυσθολογουμένη κόπρος τοῦ Αὐγείου, πλὴν βεβαιούμεν, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς δὲν ἠδύνατο ἐντὸς τόσον ὀλίγου χρόνου νὰ ἐκκαθαρίσῃ ὅ,τι ἐκκαθάρισεν ἡ σιδηρὰ θέλησις τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη. Ὅστις εἶδε τὴν προγενεστέραν καὶ τὴν νῦν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων δὲν πιστεύει, ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὸ αὐτὸ κατὰστημα, καίτοι βλέπει ἐκὐτὸν ἐντὸς τοῦ ἰδίου λίχν ἀκαταλλήλου ἄλλως οἰκοδομήματος. Ὁ νέος διοικητὴς ἐκαθάρισεν, ἐκόσμησεν, ἀνωκοδόμησεν, ἐπεδιώρθωσεν, ἐπίπλωσεν, ἀνεκαίνισεν τὰ πάντα ἀπὸ ὀροφῆς μέχρι ὑπογείων. Δύο ὑπῆρχον νεροχύττι, ὅπως εἰς αὐτοὺς τὸ πρῶτὸ πλύνονται 120 Εὐέλπιδες! Ὁ Κ. Κολοκοτρώνης κατεσκεύασε περὶ τοὺς τεσσαράκοντα τοιοῦτους μαρμαρίνους εἰς δύο ἀντικρῦζοντας θαλάμους μαρμαροστρώτους. Κατεσκεύασε δὲ καὶ λουτρῶνα. Ἐν ἄλλοις λόγοις ἀντικατέστησε τὴν ἀπλυσίαν διὰ τῆς ἄρκυς καθαριότητος, ἥτις εἶναι τὸ πρῶτιστον προσὸν τοῦ πολιτισμένου ἀνδρὸς καὶ μάλιστα τοῦ πολιτισμένου στρατιώτου. Οἱ κοιτῶνες, αἱ κλινοστρωμναι εἰσὶν ἤδη εἰς ἀρίστην κατὰστασιν. Περιοριζόμεθα εἰς ταῦτα, βεβαιούμεντες, ὅτι οὐδεμίαν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἐντελεστέρου εὐρωπαικοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου λησμονεῖται παρὰ τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη, ἀλλὰ τὰ πάντα εἰσάγονται διὰ τοῦ ἀπλουστεροῦ πάντοτε καὶ πρακτικωτέρου τρόπου.

Κατηγορήθη παρὰ τινῶν ὁ Κ. Κολοκοτρώνης ὡς καθιστῶν τοὺς Εὐέλπιδας ἀβροδικίτους. Ἐὰν ἡ ἀκαθαρσία εἶναι προσὸν τοῦ στρατιώτου, ὁ νέος διοικητὴς ὁμολογουμένως προσέκρουσεν οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην. Πλὴν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅπως ὁ Κ. Κολοκοτρώνης, ὅπως οἱ ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ Κ. Κολοκοτρώνης εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον πεπαιδευμένων καὶ νοημόνων ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἔσχε δὲ τὸ εὐτύχημα νὰ ἐπισκεφθῇ πολλάκις εἰς τὰς καλητέρας περιστάσεις ὅλην τὴν Εὐρώπην, νὰ μελετήσῃ ἐπιτοπίως τὰ στρατιωτικὰ πράγματα ἐκεῖ, καὶ νὰ προσθέσῃ τὰς ἐξ οἰκείας ἀντιλήψεως γνώσεις εἰς ὅσας ἀπέκτησε διὰ μακρῶν μελετῶν.

Τελευτῶμεν λέγοντες, ὅτι ἡ ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ καταφανὴς πρόοδος ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ὑγιεινῆς, τῆς καθαριότητος καὶ τῆς εὐπρεπειᾶς, εἶναι ἐπίτης βεβαίως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν σπουδῶν, τῶν καταλλήλων γυμνασίων καὶ τῆς πειθαρχίης. Ἐν ἄλλοις λόγοις ἔχομεν στρατιωτικὴν σχολὴν εὐρωπαικὴν, καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο θὰ ἀσφαλισθῇ ἐς αἰεὶ, ἐὰν τὰ κατὰ καιρὸν ὑπουργεῖα ἀφήσωσι τὸν Κ. Κολοκοτρώνην εἰς τὴν θέσιν του ἀρκοῦντα χρόνον, ὅπως συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ὁ Λομβάρδος ὅσον πίπτει εἰς τὴν γῆν τόσον ἀποκτῆ δύναμεις. Εἶνε ὁ νέος Ἄντατος. Προτείνομεν νὰ ὀνομασθῇ Λομβάρδος ὁ Ζανταῦος.

Καὶ ὁ Σιβιτχνίδης ἐξελέχθη εἰς τὴν Κκλαμπάκων. Εἶνε λοιπὸν δημοτικὸς σύμβουλος Ἀθηνῶν καὶ βουλευτὴς Θεσσαλίας. Δὲν εἶνε δύσκολον νὰ ἴδωμεν κανένα ἄλλον συμβολαιογράφον Κυθῆρων καὶ ἀλκταποθηκάριον Νέεζ Ὑόρκης.

Τοὺς πάντας κατελύπησεν ἡ ἐν Ἄνδρῳ ἀποτυχία τοῦ ἀξιοτίμου κ. Μυροκορδάτου. Λέγοντες τοὺς πάντας, ἐννοοῦμεν ὅλους ἐκείνους ὅσοι ἔχουσι τὴν κρίσιν ἐλευθέραν καὶ ἀνεπηρέεστον ἀπὸ πάσων ἰδέων κομμυτισμοῦ. Εὐγένεια ὀνόματος καὶ εὐγένεια χαρκατῆρος, πκτριωτισμός, παιδεία, πάντα ταῦτα εἶνε ἀρκοῦντα, νομίζομεν, ἐφόδιον διὰ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα, ἐν αἷς ἡμέραις μάλιστα τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐκυλίσθη τόσον ταπεινὰ, καὶ πάντων τούτων ἦτο κάτοχος ἀδικφιλονεικῆτως ὁ κ. Μυροκορδάτος. Ἄλλ' οἱ ἐκλογεῖ τῆς Ἄνδρου δὲν ἔλαβον ταῦτα ὑπ' ὄψιν, καθὰ φαίνεται, εἰ καὶ ὤφειλον νὰ τὰ λάβωσιν ἐυχόμεθα αὐτοῖς νὰ μὴ μετανοήσωσιν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ τοῦ Ἄσμοδαίου, ὅσων ἡ συνδρομὴ λήγει τὴν 31 ἔμηνον, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Πρὸς τοῦτοις παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτ. Τραπεζῆς, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν. Ἐὸ φύλλον πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀντὶ λεπτ. 10.

Ὁ Ἄσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία τῷ παρέχει ἀφθονοτέραν τροφήν.

Ὁ Ἄσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ μετ' εἰκόνας.

Τίς ἐξ ὑμῶν δὲν ἔχει ἓνα μικρὸν φίλον, μίαν μικρὰν φίλην; τίς δὲν γνωρίζει μίαν καὶ φιλικὴν οἰκογένειαν, ἐν καὶ φιλικὸν κοράσιον; Τίς δὲν ἔχει τέλος πάντων ἐν φίλτατον πρόσωπον, πρὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δεῖξῃ κατὰ τὰ ἔθιμα τὴν ἀγάπην του διὰ τῆς προσφορᾶς μικροῦ δώρου κατὰ τὰς εὐφροσύνας ἡμέρας τῶν ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ καὶ τῆς ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ; Κανεὶς βεβαίως ἐπομένως εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρίζετε ὅλοι, ὅτι τὰ γλυκύτερα δῶρα τὰ εὐρίσκετε εἰς τὸ μοναδικὸν ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ.

Σ Ο Λ Ω Ν Ο Σ

δηλαδὴ ΜΗΟΜΠΟΝΙΕΡΑΣ, ΓΑΓΚΙΣΜΑΤΑ, ΖΑΧΑΡΩΤΑ, ΟΙΝΟΥΣ ΕΚΔΕΚΤΟΥΣ, ὅτι τέλος πάντων εὐηρεστήθη νὰ στείλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ὄρασιν καὶ τὸ στόμα.